

De profundis

*Tarló az, amibe fekete eső hull.
Barna fa az, ami magányosan áll.
Sziszegő szél az, ami üres tanyák közt kavarog.
Mily szomorú ez az este.*

*A falu határában
A szelíd árva elhullott kalászokat gyűjtöget.
Tágra nyílt, aranyló szemmel pásztázza az alkonyi tájat
És öle már várja az égi vőlegényt.*

*Hazatérve
A pásztorok a csipkebokorban találták meg
Az édes test elfoszlott tetemét.*

*Csak árny vagyok a sötét falvaktól messze.
I-ten szótlanságát
Ittam a berek kútjából.*

*Homlokomhoz hideg fém ér
Pókok keresik a szívem.
Fény az, ami a számban kihuny.*

*Éjszaka ligetes réten találtam magam,
A csillagok szennyétől és porától dermedten.
A mogyoróbozótban
Újra kristályangyalok szóltak.*

Vajda Károly fordítása